

Arkadiusz Adameczyk

AUTOREFERAT

Czym jest życie, jeśli nie spektrum. Czym jest muzyka, jeśli nie życiem...

Billy Cobham

Kiedy we wrześniu 1992 profesor Zygmunt Tlatlik wręczył mi mój nowy instrument - fagot, nie zdawałem sobie sprawy, że stanąłem właśnie na ścieżce, która z czasem stanie się moją drogą życiową. Jako trzynastolatek bardzo niewiele wiedziałem na temat mojego instrumentu. Nie zdawałem sobie także sprawy co tak naprawdę oznacza życie artysty-instrumentalisty. Z czasem pojawiły się emocje, zafascynowała mnie miłość do fagotu a także do mojego artystycznego powołania. Coś co na początku było pojedynczym kolorem, stało się wachlarzem barw, stało się SPEKTRUM.

W niniejszym autoreferacie chciałbym opisać SPEKTRUM mojego życia artystycznego. Podzieliłem go na następujące części: uczeń, solo, symfonicznie, mistrz, poszukiwania, Sudamerica oraz pracownia.

1. UCZEŃ

Wyeksponowany na działanie muzyki zostałem jeszcze w łonie matki. W czasie kiedy przyszedłem na świat moja mama Małgorzata była studentką fortepianu w klasie profesora Stompla w katowickiej akademii muzycznej. Odkąd pamiętam byłem zabierany na koncerty filharmoniczne. Słuchanie nagrań muzyki klasycznej towarzyszyło mi od wczesnego dzieciństwa. Edukację muzyczną rozpocząłem w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Jaworznie w klasie fortepianu a później fletu. Fagot pojawił się w moim życiu

w roku 1992, kiedy to rozpocząłem naukę w Państwowym Liceum Muzycznym im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie profesora Zygmunta Tlatlika. W 1998 roku podjąłem studia muzyczne w warszawskiej akademii muzycznej w klasie profesora Bogumiła Gadawskiego. Dopiero w czasie studiów poczułem prawdziwą miłość do mojego instrumentu oraz zrozumiałem swoje powołanie. Zafascynował mnie wtedy szczególnie proces samodoskonalenia warsztatu wykonawczego oraz praca nad jakością dźwięku i jego ekspresją, proces, który nieprzerwanie towarzyszy mi do dzisiaj. W 2002 roku podjąłem dwuletnie studia podyplomowe w Royal College of Music w Londynie w klasie profesorów Andrea Di Flammineis oraz Martina Gatt'a. Niezwykłą była dla mnie inspiracja jaką czerpałem z wszechstronnej edukacji muzycznej w Royal College, koncentrującej się nie tylko na wykonawstwie solistycznym ale i także na doskonaleniu gry zespołowej zarówno w orkiestrze jak i w różnych zespołach kameralnych. Odbywałem tam liczne zajęcia z czołowymi postaciami londyńskiej sceny muzycznej. Szczególną inspiracją był mój profesor Andrea di Flammineis, który zaraził mnie miłością do włoskiej muzyki operowej i pomógł w wypracowaniu techniki "bell canto" w grze na fagocie. Słuchanie gry profesora na lekcjach a także zasiadanie obok niego w Orkiestrze Królewskiej Opery, Covent Garden, wywarło wielki wpływ na moje postrzeganie piękna "włoskiego" sposobu prowadzenia frazy. W czasie studiów podyplomowych, uczęszczałem także na regularne konsultacje z profesorem Ole Kristianem Dahl'em, ówczesnym pierwszym fagocistą orkiestry radiowej w Kolonii, aktualnie profesorem fagotu w mannheimskiej akademii muzycznej. Kończąc z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. F. Chopina w Warszawie jak i Royal College of Music w Londynie, stanąłem u progu profesjonalnej kariery muzycznej z pełną świadomością, iż ciągła nauka oraz doskonalenie własnego warsztatu wykonawczego to proces, który będzie towarzyszył mi już na zawsze. Mimo iż studia muzyczne skończyłem 13 lat temu, wyznaję zasadę, iż każdy instrumentalista powinien regularnie uczęszczać na lekcje

mistrzowskie. Dlatego też na przestrzeni ostatnich lat regularnie odbywałem i dalej odbywam konsultacje muzyczne nie tylko z moimi byłymi pedagogami takimi jak: Andrea di Flammeneis, Martin Gatt oraz Ole Kristian Dahl ale także z innymi światowej sławy fagocistami, takimi jak Roger Birnstingl oraz Graham Sheen. Gorąco wierze, że codzienna praca oraz samodoskonalenie jest nieodłącznym elementem życia prawdziwego artysty oraz iż nigdy nie jest za późno na dokonywanie zmian warsztatowych oraz interpretacyjnych, nawet tych poważnych. Ciągłe samodoskonalenie to jeden z aspektów mojego spektrum.

2. SOLO

Bycie solistą od początku sprawiało mi przyjemność i ogromną satysfakcję. Powodem tego była zawsze chęć przekazywania publiczności moich licznych emocji. Fagot nadaje się do tego doskonale, przede wszystkim ze względu na ogromną plastyczność oraz "ciepło" dźwięku. Powołanie solisty zacząłem odkrywać w wieku 19 lat, kiedy to odniosłem swój pierwszy sukces konkursowy. Było to w 1998 roku i otrzymałem wtedy pierwszą nagrodę w Ogólnopolskim Konkursie Instrumentów Dętych w Olsztynie. Kiedy kolejny raz wziąłem udział w konkursie w 2002 roku, był to Międzynarodowy Akademicki Konkurs Obojowo-Fagotowy w Łodzi. Nagrodą dla zwycięzcy był wysokiej klasy instrument i to właśnie ja miałem przywilej oraz przyjemność otrzymania go, zdobywając wtedy Grand Prix. Lecz zdecydowanie największym przeżyciem było wówczas solowe wykonanie koncertu fagotowego Hummela z towarzyszeniem Łódzkiej Orkiestry Symfonicznej. Było to moje pierwsze doświadczenie jako solista z towarzyszeniem orkiestry. Tego dnia wykonałem koncert Hummela aż trzykrotnie, na próbie generalnej,

podczas finału konkursu oraz wieczorem podczas koncertu laureatów. Moim marzeniem oraz determinacją było powtórzenie tego doświadczenia.

Od tej pory wielokrotnie występowałem jako solista. Były to zarówno recitale solowe z towarzyszeniem fortepianu jak i występy z różnymi orkiestrami symfonicznymi.

Wielkim przeżyciem było dla mnie wykonanie w 2005 roku Koncertu B-dur W. A. Mozarta z towarzyszeniem The Southbank Sinfonia w Londynie. Z orkiestrą tą wykonałem też parokrotnie koncert Antonio Vivaldiego, między innymi na festiwalu muzycznym we włoskim Anghiari. Niezwykłym doświadczeniem było też zagranie Diverimenta J. Francaix na fagot oraz kwintet smyczkowy w słynnej londyńskiej Wigmore Hall w roku 2005.

W 2007 roku w finale Międzynarodowego Konkursu im. Michała Spisaka w Dąbrowie Górniczej wykonałem z orkiestrą symfoniczną dwa utwory: Andante i Rondo Węgierskie C. M. Webera oraz koncert Michała Spisaka. Za wykonanie to otrzymałem pierwszą nagrodę w konkursie. W kolejnej edycji tego konkursu wykonałem natomiast z towarzyszeniem Filharmonii Zabrzeńskiej koncert G. Rossiniego. Było to pierwsze wykonanie tego koncertu w Polsce. Koncert ten wykonywałem jeszcze dwukrotnie, w 2010 roku z Orkiestrą Kameralną Polskiego Radia Amadeus oraz w 2016 roku z towarzyszeniem Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku.

Kolejnym ważnym epizodem w mojej karierze solisty był projekt związany z rokiem Andrzeja Panufnika w latach 2014/2015. Jako jedyny fagocista w Polsce wykonałem koncert ten czterokrotnie: pod batutą Agnieszki Duczmal z towarzyszeniem orkiestry Amadeus oraz trzykrotnie pod batutą Pawła Kotli: z Orkiestrą Symfoniczną Akademii Muzycznej w Poznaniu oraz dwukrotnie z towarzyszeniem Elbląskiej Orkiestry Kameralnej. Ostatnie z tych wykonań miało miejsce w czerwcu 2016 roku w mołdawskim Kiszyniowie. 2014 rok był także owocny w ekscytujące nagrania, między innymi 4 Preludia Tadeusza Bairda na fagot i orkiestrę kameralną pod batutą

Anny Duczmal-Mróż z towarzyszeniem orkiestry Amadeus. Było to nagranie na potrzeby Polskiego Radia. W 2014 roku nagrałem także utwór solowy Gonk na fagot z towarzyszeniem dźwięków elektronicznych autorstwa Patricka Nunn'a. Moje nagranie tego utworu zostało opublikowane przez kompozytora w lutym 2016 roku.

Jako solista występuje też regularnie z wybitnym pianistą Michałem Francuzem.

Praca w charakterze solisty daje mi ogromną satysfakcję. Występy solowe dają mi możliwość bezpośredniego kontaktu z odbiorcą oraz nawiązania dialogu emocjonalnego z publicznością. Moim największym sukcesem osobistym były łązy wzruszenia publiczności a także członków orkiestry podczas wykonywania koncertu fagotowego Andrzeja Panufnika w Mołdawii.

3. SYMFONICZNIE

Praca w orkiestrze symfonicznej nigdy nie była moim celem. Niemniej jednak postrzegam ten aspekt jako bardzo ważny, wręcz nieodzowny element mojej kariery.

Moje pierwsze doświadczenia muzyka orkiestrowego zdobywałem w czasie studiów w Warszawie. Już od samego początku gra w zespole symfonicznym sprawiała mi ogromną przyjemność. W czasie studiów byłem regularnie zapraszany do współpracy z Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Warszawie. Brałem także udział w próbach oraz części koncertów krajowych Polish Festival Orchestra prowadzonej przez Krystiana Zimmermana.

Po ukończeniu studiów podyplomowych zdałem egzamin do Southbank Sinfonia. Jest to orkiestra oferująca młodym absolwentom intensywny roczny trening orkiestrowy. Studia w Royal College of Music jak i doświadczenie

orkiestrowe zdobyte w Southbank Sinfonia umożliwiły mi podjęcie pracy freelancera orkiestrowego w Wielkiej Brytanii, którą to kontynuuje do dnia dzisiejszego. Jako pierwszy fagocista byłem zapraszany do następujących orkiestr: Orchestra of The Royal Opera House, BBC National Orchestra of Wales, BBC Concert Orchestra, Britten Sinfonia, Halé Orchestra, Bournemouth Symphony Orchestra, The Ulster Orchestra oraz Royal Philharmonic Orchestra.

W międzyczasie, w latach 2011-2012 pracowałem na stanowisku pierwszego fagocisty w Filharmonii Poznańskiej. Po pomyślnie zdanych przesłuchaniach otrzymałem także ofertę stałej pracy w Narodowej Orkiestrze Polskiego Radia. Do dnia dzisiejszego jako pierwszy fagocista regularnie współpracuje z orkiestrami brytyjskimi, przede wszystkim z Royal Philharmonic Orchestra.

4. MISTRZ

Karierę pedagogiczną rozpocząłem we wrześniu 2010 roku kiedy to objąłem stanowisko asystenta w Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu. Praca ze studentami od samego początku sprawiała mi ogromną radość oraz przyjemność. Dużą satysfakcję sprawia mi obserwowanie postępów młodych ludzi. Jako mistrz moich studentów oprócz pomocy w rozwiązywaniu problemów warsztatowych oraz interpretacyjnych, staram się motywować ich w taki sposób, aby gra na fagocie stała się dla nich prawdziwą pasją życiową. Za niezmiennie ważną uważam też pomoc w wybraniu właściwej ścieżki zawodowej. Dla moich studentów jestem nauczycielem, mentorem oraz ojcem.

Podczas mojej siedmioletniej kariery pedagogicznej kilkoro moich studentów odniosło międzynarodowe sukcesy.

Izabela Musiał jest moją absolwentką z roku 2014. Wiosną tegoż roku została półfinalistką Międzynarodowego Akademickiego Konkursu Obojowo Fagotowego w Łodzi. Wraz z ukończeniem studiów magisterskich w Poznaniu, zdała na studia podyplomowe do Royal College of Music w Londynie, gdzie jako jedna z nielicznych na roku otrzymała stypendium. Izabela z wyróżnieniem ukończyła studia podyplomowe w roku 2016. W grudniu 2016 roku zdała przesłuchania do Royal Scottish National Orchestra w Glasgow, gdzie otrzymała kontrakt próbny. We wrześniu 2017 Izabela zdała przesłuchania do Orkiestry Opery Królewskiej w Londynie, gdzie z początkiem roku 2018 rozpoczyna ona kontrakt próbny. Natomiast w listopadzie 2018 roku wygrała przesłuchania do londyńskiej orkiestry Southbank Sinfonia na cały sezon 2018. 22 lutego wykona ona z towarzyszeniem Southbank Sinfonia koncert fagotowy W. A. Mozarta B-dur. Z kolei 26 marca 2017 roku Izabela Musiał jako solistka wykonała w Londynie koncert fagotowy F-dur C. M. Webera z towarzyszeniem Londyn City Orchestra.

Mateusz Nowicki ukończył studia magisterskie w mojej klasie w roku 2015. Już w 2012 roku jako student drugiego roku otrzymał on stanowisko pierwszego Fagocisty w Operze Poznańskiej. Mateusz był półfinalistą międzynarodowych konkursów: im. Michała Spisaka w Dąbrowie Górniczej w roku 2012 oraz im. Józefa Ciepluchy w Łodzi w roku 2014. W roku 2017 otrzymał on stypendium Royal Danish Music Academy, gdzie aktualnie kształci się podyplomowo w klasie profesorów Sebastiana Stevensona oraz Auduna Halvorsena.

Maksymilian Mirowski jest kolejnym bardzo dobrze zapowiadającym się fagocistą. Jest on moim studentem pierwszego roku studiów magisterskich. W roku 2016 otrzymał trzecia nagrodę w I Ogólnopolskim Konkursie Instrumentów Dętych Drewnianych "Finalis" w Białymstoku. Natomiast w roku 2017 Maksymilian zdał dwuetapowe przesłuchania do I'Culture Orchestra.

Oprócz mojej działalności pedagogicznej w obrębie Akademii Muzycznej w Poznaniu, prowadzę także regularnie warsztaty mistrzowskie w różnych placówkach edukacyjnych w Polsce. Jako wykładowca biorę udział w międzynarodowych festiwalach muzycznych. Przykładem może być Bydgoski Festiwal Fagotowy w roku 2016 lub Łódzkie Forum Klarnetowo-Fagotowe w roku 2017, gdzie miałem przywilej prowadzić lekcje mistrzowskie, grupowane zajęcia oddechowe a także brać udział w koncertach. Bycie mistrzem dla młodego pokolenia fagocistów, przekazywanie ciągle nabywanych nowych doświadczeń jest nieodłącznym elementem mojego życia jako muzyka-fagocisty.

5. POSZUKIWANIA

Realizując projekty muzyczne zawsze poświęcałem dużo czasu na badania. Czasem pomysły artystyczne prowadziły do poszukiwań, kiedy indziej poszukiwania naprowadzały mnie na nowe pomysły. Chciałbym tutaj skoncentrować się na trzech przykładach badań, jakich podjąłem się na przestrzeni ostatnich czterech lat.

W roku 2013 wraz z rozpoczęciem mojego przewodu doktorskiego, rozpocząłem badania nad brytyjską muzyką fagotową XX i XXI wieku. Oprócz zgłębiania niezbędnej literatury brytyjskiej na ten temat, nawiązałem kontakt z kompozytorami opisywanych przeze mnie dzieł. Wyniki moich poszukiwań zwięźliła praca doktorska wydana w roku 2016 przez Akademię Muzyczną im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu zatytułowana "Brytyjska Współczesna Muzyka Fagotowa i jej wpływ na wszechstronny rozwój Fagocisty". Ponadto kontakt z kompozytorami zaowocował niezwykle interesującymi projektami. Nagrane przeze mnie wykonanie utworu "Gonk" na fagot oraz efekty

elektroniczne autorstwa Patricka Nunn'a tak zafascynowały kompozytora, że postanowił włączyć moje nagranie do swojego autorskiego albumu zatytułowanego Morphosis, wydanego w 2016 roku w Wielkiej Brytanii.

Badania nad muzyką Adriana Williamsa, brytyjskiego kompozytora i pianisty doprowadziły do powstania kolejnego ekscytującego projektu. Po zaprezentowaniu Williamsowi mojego nagrania Seven Kilvert Sketches, zostałem zaproszony przez kompozytora na sesję, podczas której wspólnie pracowaliśmy nad wykonaniem Sonaty na fagot i fortepian, przy akompaniamencie samego twórcy. Zachwycony moim wykonaniem jego utworów, Williams postanowił napisać dla mnie koncert na fagot oraz orkiestrę kameralną, nad którym to utworem kompozytor pracuje aktualnie. Na rok 2018 zaplanowano koncert, na którym będę miał przywilej wykonać wszystkie fagotowe utwory Adriana Williamsa.

Kolejna moja przygoda badawcza dotyczyła koncertu fagotowego Andrzeja Panufnika. W roku 2014 zostałem poproszony o wykonanie tegoż koncertu na międzynarodowym festiwalu w Bielsku Białej z towarzyszeniem Orkiestry Kameralnej Polskiego Radia Amadeus pod batutą Agnieszki Duczmal. Chęć dogłębnego zapoznania się z historią dzieła doprowadziła mnie do Lady Panufnik, wdowy po Andrzeju Panufniku. Spotkanie z Lady Panufnik wzbogaciło mnie o bezcenną wiedzę na temat koncertu fagotowego. Zaraz po naszym spotkaniu, Camilla Panufnik zaprosiła mnie do wzięcia udziału w uroczystości wydania płyty z muzyką Andrzeja Panufnika, która miała się odbyć w Ambasadzie RP w Londynie. Wykonałem tam koncert Andrzeja Panufnika, w obecności amerykańskiego Fagocisty Roberta Thompsona, dla którego Andrzej Panufnik napisał niniejsze dzieło. Wspólna praca z Thompsonem nad koncertem fagotowym Panufnika, pozwoliła mi wejrzeć w myśli kompozytora oraz dowiedzieć się jak dokładnie wyglądała praca nad

powstaniem tegoż koncertu, co znakomicie przygotowało mnie oraz zainspirowało do kolejnych wykonań dzieła.

6. SUDAMERICA

W oparciu o obowiązującą Ustawę z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zm. w Dz. U. z 2005r. Nr 164, poz. 1365 oraz w Dz. U. z 2011r. Nr 84, poz 455) płytę DVD "Sudamerica" wskazuję jako oryginalne dzieło artystyczne.

Program nagrania:

1. Jorge Mockert - "Suite Argentina Para Jugar con Andrea"

Candombe de la solapa

Del barro a la ciudad

Ojo de tormentos

2. Geraldo Silva - Choro Chorado

3. Julio Cesar Pardo - Cauchemar

4. Roque de Pedro - Para los que no tienen nombre

5. Astor Piazzolla - Novitango

6. Astor Piazzolla - La muerte del Angel

7. Astor Piazzolla - Grand Tango

Arek Adamczyk - fagot

Michał Francuz - fortepian

Sebastian Wypych - kontrabas

Cezary Konrad - perkusja

Rok 2016 był rokiem fascynacji muzyką latynoską na fagot. Wynikiem moich poszukiwań w tym temacie był kontakt z argentyńską fagocistką Andrea Merenzon. Andrea Merenzon urodziła się w roku 1963 w Argentynie i z czasem stała się wiodącą postacią sceny fagotowej Ameryki Łacińskiej. Jej popularność zwróciła uwagę dużej grupy kompozytorów, w szczególności argentyńskich oraz brazylijskich, którzy to w latach osiemdziesiątych oraz dziewięćdziesiątych XX wieku, zadedykowali jej pokaźną ilość utworów przeznaczonych na fagot. Andrea udostępniła mi swoje materiały nutowe, co stało się natchnieniem do powstania projektu o nazwie SUDAMERICA, czyli Ameryka Południowa. SUDAMERICA to prezentacja całego spektrum muzyki latynoskiej na fagot. Pierwsza część programu to utwory napisane specjalnie na fagot przez kompozytorów takich jak Jorge Mockert, Geraldo Silva, Julio Pardo oraz Roque de Pedro. Utwory te pomimo lekkiego charakteru, są niezwykle wymagające technicznie. Wymagają niebywalej biegłości palcowej, są także dużym wyzwaniem pod względem kondycyjnym. Fagocista często porusza się tutaj w skalach jazzowych. Co szczególnie zachęciło mnie do zainteresowania się tym materiałem to fakt, iż opisywane tutaj utwory nigdy wcześniej nie były wykonywane w Europie.

Dru ga część prezentacji to popularne utwory Astora Piazzolli zaaranżowane na fagot, takie jak Grand Tango, Śmierć Anioła czy też Novitango, które to bez względu na aparat wykonawczy i aranżację wywołują duży entuzjazm publiczności. Byłem przekonany, że fagot ze względu na swoją siłę ekspresji oraz ciepły ton, przekaże doskonale intencje Astora Piazzolli.

Moja pierwsza prezentacja tego projektu miała miejsce w czasie festiwalu fagotowego w Bydgoszczy we wrześniu 2016 roku. Wykonałem wtedy powyższy repertuar wraz z pianistą Michałem Francuzem. Licznie zebrana

publiczność z dużymi emocjami przyjęła nasze wykonanie. Pomimo iż byłem bardzo usatysfakcjonowany wykonaniem poczułem, że gdybym poszerzył skład, dodając kontrabas oraz perkusję, SUDAMERICA osiągnęłaby zupełnie inny wymiar, zyskując dużo więcej dynamizmu oraz charakteru. Zaprosiłem w tym celu do współpracy wybitnych instrumentalistów: kontrabasistę Sebastiana Wypycha oraz perkusistę Cezarego Konrada. Zapisane partie fagotu oraz fortepianu uzupełniliśmy całkowicie improwizowanymi partiami kontrabasu i perkusji. Pierwsza a tym samym jedyna próba kwartetu miała miejsce w nocy z 31 stycznia na 1 lutego 2017 roku.

Koncert SUDAMERICA został wykonany 1 lutego 2017 roku w sali Aula Nova poznańskiej akademii muzycznej w ramach festiwalu "Pracownia Fagocisty" w składzie: Arek Adamczyk - fagot, Michał Francuz - fortepian, Sebastian Wypych - kontrabas oraz Cezary Konrad - perkusja. Było to szczególne wydarzenie, ponieważ po raz pierwszy w Polsce zabrzmiała na scenie muzyka latynoska na fagot z towarzyszeniem wyżej wymienionych instrumentów. Publiczność poznańska bardzo entuzjastycznie przyjęła nasz projekt, dziękując za wykonanie owacjami na stojąco. Dla mnie natomiast było to niezmiernie wzbogacające doświadczenie, ponieważ jako fagocista dodałem do swojego spektrum artystycznego nowy rodzaj muzyki, coś, z czym nigdy wcześniej nie miałem do czynienia. Był to rodzaj muzyki, który zmusił mnie do wykroczenia poza moją własną granicę komfortu.

Koncert SUDAMERICA został utrwalony oraz wydany w formie DVD przez Akademię Muzyczną im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu.

7. PRACOWNIA

Pomysł założenia "Pracowni Fagocisty" narodził się w 2016 roku. Moim celem jako pomysłodawcy "Pracowni" było zorganizowanie międzynarodowego festiwalu, który przyciągnąłby do Poznania artystów z całego świata i który koncentrowałby się na różnych aspektach sztuki gry na fagocie. Pierwsza edycja "Pracowni" odbyła się w lutym 2016 roku i była wielkim sukcesem. Głównym elementem festiwalu były warsztaty przygotowujące uczestników do wzięcia udziału w przesłuchaniach do orkiestry. Warsztaty zakończono symulowanym przesłuchaniem do orkiestry, które odbyło się w obecności międzynarodowej komisji. Każdego dnia odbywały się też wykłady oraz recitale, między innymi opisany powyżej koncert muzyki latynoskiej SUDAMERICA. Pracownia Fagocisty jest jedyną na świecie imprezą łączącą fagot współczesny z historycznym. Wzmianki o festiwalu pojawiły się w lokalnych mediach jak i w ogólnopolskiej TVP1.

Kolejną edycją Pracowni Fagocisty był festiwal kwartetów fagotowych, który odbył się w maju 2017. Były to warsztaty zespołów fagotowych prowadzone przez wybitnych polskich pedagogów - fagocistów. Ten jednodniowy festiwal zakończył koncert zespołów fagotowych, który po raz kolejny zyskał ogromny poklask publiczności poznańskiej.

W fazie przygotowań jest kolejna edycja Pracowni Fagocisty, która odbędzie się w lutym 2018.

Powyżej opisałem spektrum mojego życia artystycznego. Na spektrum owe składa się wiele elementów. Proces ulepszania mojej gry oraz osobowości artystycznej trwa nieprzerwanie. Stale doskonale swoje umiejętności solisty jak i muzyka orkiestrowego. Spełniam się jako mistrz i mentor. Poszukuję oraz badam. Eksperymentuję z nowymi dziedzinami sztuki muzycznej. Organizuję. Oto moje SPEKTRUM.